

Nr 599.

Av herrar **Rosén** och **Gustafson** i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 162, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 juni 1951 (nr 374) om skatt å elektrisk kraft (elskatteförordningen).

I proposition nr 162 angående ändring av förordningen den 1 juni 1951 om skatt å elektrisk kraft föreslås, att skatten begränsas till elkraft, som förbrukas i industriell rörelse, med en årsförbrukning av mer än 40 000 kilowattimmar.

Elskatteförordningen beslöts av 1951 års riksdag. Det huvudsakliga syftet med införandet av denna beskattning angavs vara att genom ökning av statsinkomsterna åstadkomma ett i dåvarande ekonomiska läge tillräckligt stort budgetöverskott. Den begränsning, som nu gjorts, är tacknämlig, men enligt vårt förmenande borde skatten i sin helhet borttagas. Våra skäl härför är följande.

Elektrisk energi är en av de viktigaste kraftkällorna inom näringslivet. Den elektriska kraften kan visserligen ersättas av andra kraftkällor exempelvis bränsle — i regel importerat sådant — men en sådan utveckling torde ej vara önskvärd. Vid en bestående elskatt för industrien kan detta innebära en lockelse att övergå till bränsle såsom ersättning, och en sådan utveckling torde vara att beklaga, då detta även kan medföra snedvridningar inom produktionslivet.

Den alltmer hårdnande konkurrensen på världsmarknaden, där vårt land på grund av andra högre produktionskostnader redan nu börjar få svårt att hävda sig, torde vara ett starkt bärande skäl för att icke med denna skatt försvåra avsättningen av våra exportartiklar.

En omfattande rationaliseringsverksamhet och produktionsökning har ägt rum i vårt land såväl inom jordbruket som inom industrien. Det torde icke kunna bestridas att det härigenom vunna resultatet till stor del sammanhänger med tillgången till elkraft. Den jämförelsevis rikliga tillgången på elektrisk kraft och de relativt låga priserna härpå har varit av stor betydelse för vårt land.

Det förhållandet att hushållsförbrukningen nu undantagits från skatt kan icke förändra bedömandet av elkraftens användning i produktionslivet. Icke heller det förhållandet att jordbruket nu undantagits förändrar uppfattningen om skattens olämplighet för övriga delar av vårt lands näringsliv.

Vi yrkar sålunda,

att riksdagen med avslag på proposition nr 162 angående ändringar i elskatteförordningen måtte besluta att elskatt icke i något fall utjages efter 1 juli 1952.

Stockholm den 2 april 1952.

Erik Rosén.

Sven Gustafson
i Göteborg.